

Невідомий острів

«Цікаво, чи доводилося Робінзоніві Крузо докласти так багато зусиль, щоб забрати все потрібне з корабля?» – думав промоклий до кісток Том, повертаючись на берег.

На щастя, там, де судно стало на мілину, вода сягла хіба що хом'якових колінок, тож його звільнення від багажу вимагало лише часу й терпіння.

Пенні вправно давала лад усьому, що приносив Том, і складала перелік наявних речей.

— Посуд почасти потрощився, та в нас іще лишилося п'ять тарілок, — зазначила вона.

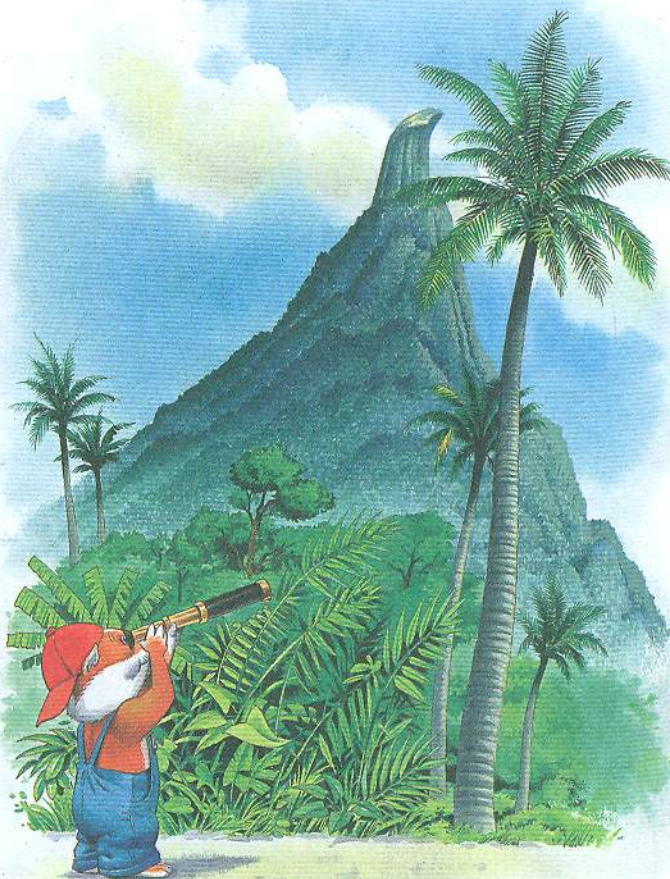
За допомогою врятованих інструментів мандрівники нашвидкуруч збудували щось на кшталт чи то хатинки, чи то намету.

А тоді Том знову заходився бігати до яхти й носити всяке-різне.

— Маємо якнайшвидше забрати все, що нам може знадобитися. Треба поквипитися, перш ніж наступний шторм уцент зруйнує суденце, — бурмотів він на ходу.

Урешті-решт справу було завершено, і Том узявся розглядатися навколо крізь зорову трубу. Ген-ген за лісом бовваніла дивна гірська вершина, що скидалася на дзьоб.

— Ми достеменно опинилися на острові, і то не дуже великому, — висноував малий дослідник. —

На мапах його нема. Імовірно, це якийсь атол удалині від проторених шляхів.

— І як довго нам стирчати на цьому острові?! — насупилася Пенні.

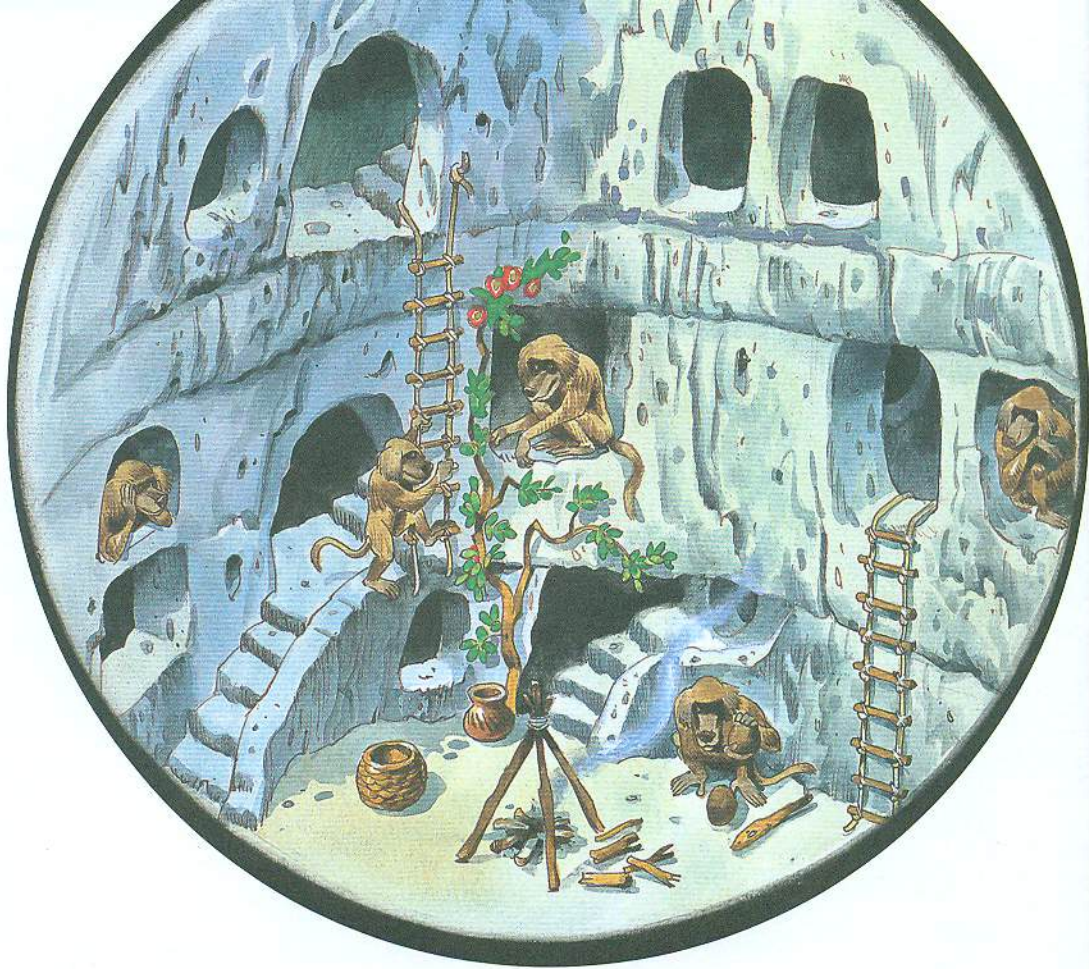
— Уявімо, ніби ми зумисно припливли сюди, щоби провести захопливі канікули, — запропонував Том, роздивляючись гору в зорову трубу. — Треба видертися туди й подивитися, де ми і що являє собою цей острів.

Наступного ранку, поклавши в торбинку печива і пляшку води, Том вирушив у дорогу. Шлях пролягав джунглями, і продиратися крізь густі зарості було дуже важко. Але мандрівник наполегливо крокував уперед, і великі метелики пурхали навколо нього, а барвисті птахи полохались і злітали з гнізд.

Аж раптом ліс порідшав, і Том зрозумів, що гора попереду — це жерло вулкана, який давно вже не вивергався. Там, де лава стерла колись усе живе, нічого не було, крім тонкого шару піску.

Хом'як обережно ступав запилюженою дорогою, коли враз в око йому впали чийсь великі сліди.

«Це схоже на відбитки пташиних лап, — подумав він, вивчаючи знахідку. — Та що ж то за птах із такими гігантськими лаписьками? Він має бути велетенським!»

Отак, міркуючи про сліди на піску, Том дістався підніжжя скелі, видерся високим уступом, звідки ринув водоспад, і нарешті побачив згори острів посеред безкрайнього моря.

Водоспад був частиною великої ріки, що впадала в море саме там, де застрягло суденце. Приблизно половину острова обіймав рівний простір, а інша половина являла собою велику скелю, що спускалась